

ŠVEICARIJOS
LIETUVIŲ

ŽINIOS

Neperiodinis leidinys Nr. 1 (8)

ŠLŽ pirmasis numeris išėjo 1951.m. Iki 1953 m. buvo išleisti 7 numeriai. Tolesnis leidimas nutrūko.

2001 gruodis

*Ir vėl dangus toks grynas
Kalėdų naktyje prie Baltijos krantų.
Glaudžias valandos iš Laiko vandenynų,
Kviečia su išėjusiais pabūt kartu.
Giliai pajust jų didžią dvasią,
Išmokyti ką nors, kol nevēlu...
Kur dar šviesesnę Kūčių naktį rasi?
Baltesnį šerkšną sodo ovelę?
(J. Survilaitė – Vaitkevičienė)*

Sveikiname visus Šveicarijos lietuvius, jų artimuosius, draugus ir bičiulius, visus „Šveicarijos lietuvių žinių“ skaitytojus ir rėmėjus su Šv. Kalėdomis ir Naujaisiais 2002 – siais metais.

Telydi Jūsų šeimas gerumo, meilės, dėkingumo ir santarvės dvasia.

**Daug prasmingų, visiems reikalingų darbų, skaidrios nuotaikos!
ŠLB Valdyba**

*Hättest du die Einfalt nicht,
wie sollte
Dir geschehen, was jetzt die Nacht
erhell?
Sieh, der Gott, der über Völkern
grollte,
macht sich mild und kommt in
dir zur Welt.
(R. M. Rilke „Geburt Christi“)*

**Möge das neue Jahr allen unseren schweizerischen
Freunden und Ihren Familien Glück und Segen bescheren;
auf dass wir alle zusammen unsere Kräfte für eine
friedvolle Welt einsetzen dürfen.**

**Mit herzlichen Wünschen für erholsame Feiertage.
Der Vorstand der Litauischen Gemeinschaft in der Schweiz**

**Jubiliejiniame numeryje: ATMINTIS
RENGINIAI
SUSITIKIMAI
JUBILIEJAI
SKELBIMAI, LAIŠKAI
NETEKTYS**

Mieli Šveicarijoje gyvenantys tautiečiai,
Artėja pirmosios Šventos Kalėdos XXI amžiuje. Ši nuostabi šventė ir naujojo amžiaus pradžia pagimdo ypatingą jausmą ir viltį. Viltį būti laimingiems, sveikiems, džiaugtis savo vaikų ir artimųjų sėkme.

Nežiūrint tragiškų įvykių, šiais metais sukrėtusių kai kurias valstybes, neaplenkusių ir Šveicarijos, bet palikusią pėdsakus visų taurių žmonių širdyse, tikime, kad ateinantys metai atneš gėrį, džiaugsmą ir ramybę. Linkime visiems Šveicarijoje gyvenantiems lietuviams, jau įleidusiems šaknis šiame nuostabiame Alpių krašte, bei neseniai čia atvykusiems.

Linksmų Šventų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų !

Lietuvos Respublikos nuolatinės misijos Ženevoje vardu

*Dr. Algimantas Rimkūnas
Nuolatinis atstovas, ambasadorius*

Artėja šių ypatingų metų pabaiga ir ateina Kalėdų šventės. Švenčių proga sveikiname Jus ir Jūsų artimuosius, linkime stiprybės, sėkmės ir geresnių 2002 metų.

*Vytautas Kamantas
PLB Valdybos pirmininkas*

Nuoširdžiai sveikinu visus Šveicarijos lietuvius ir jų šeimas su Kalėdų šventėmis. Gražių ir laimingų 2002 – ūjų!

LR Garbės konsulė Šveicarijoje .

. Marina Condrau

INTERVIU SU ŠVEICARIJOS LB GARBĖS PIRMININKU DR.V.DARGUŽU - HOFER

ŠVEICARIJOS LIETUVIŲ ŽINIOS

Neperiodinis leidinys No 7 Berne, 1953 m. vasario 13 d.

VARDAN TOS LIETUVOS!

Kai lygiai prieš dvejus metus pasirodė pirmas "Šveicarijos Lietuvių žinių" numeris, savo įvado žodyje rašėme, kad mūsų leidinio tikslas yra apjungti tautiečius į tikrą, aktingą lietuvių bendruomenę. Taip pat minėjome, kad leidinys kotina tarnauti kaip susižinojimo priemonė ir kad jis bus jungtis tarp vietinės lietuvių bendruomenės narių.

Gerbiamas Daktare, savo archyvuose Jūs sėkmingai išsaugojote pirmuosius „Šveicarijos lietuvių žinių“ numerius. Kokius tikslus 1951-53m. laikotarpyje turėjo šis laikraštis?

„Šveicarijos lietuvių žinios“ tuo laiku suvaidino didelį vaidmenį. 1951-53 metais Šveicarijoje dar tebegyveno beveik visi pabėgėliai iš Lietuvos: šeimos su vaikais, kelios dešimtys studentų, keliolika vyresnio amžiaus vyrų ir moterų. Visi galvojo, ką veikti toliau. Buvo aišku, kad Baltijos šalys - Lietuva, Latvija, Estija liks Rusijos nuosavybėje. Šveicarijoje tuo metu buvo virš milijono pabėgėlių. Kas penktas šalies gyventojas buvo karo atbloktas į šią šalį. Vietiniai gyventojai bijojo ekonominės krizės, kurią išgyveno po pirmo pasaulinio karo, todėl pabėgėlius negailestingai varė lauk. 1951-55 metais iš Šveicarijos išvyko apie 90 % lietuvių. Laikraštis daug kam padėjo pasirinkti, kur vykti. Išvykus didžiąjai daugumai lietuvių iš Šveicarijos, pradėjus leisti Londone „Europos Lietuvį“, laikraščio „Šveicarijos lietuvių žinios“ leidimas nutrūko.

Jums tuo pačiu teko rūpintis Berne studijavusių lietuvių studentų mokslo bei pragyvenimo reikalais. Kurį laiką Jūs buvote vienos svarbios užsienio studentų Sąjungos Berno universitete sekretorius. Kokį vaidmenį 1946-48m atliko toji studentų Sąjunga?

Berno ir Freiburgo Universitetuose studijavo keli šimtai įvairių tautybių studentų. Retas turėjo geras pragyvenimo sąlygas. Lietuviai, kaip ir kitų tautybių studentai, irgi atvyko į šalį vienmarškiniai. Buvo kieta kova už būvį. Berne susikūrusi ir tik du metus egzistavusi studentų Sąjunga buvo svarbi pagalbininkė neturintiems studentams. Prie Universitetų buvo įkurtos valgyklos, kuriose studentai galėjo už pusantro-du frankus sočiai pavalgyti. Per Raudonąjį Kryžių gavome rūbų. Šveicarijos lietuviai - studentai pradėjo studijas, nežinodami, kaip pragyventi. Universitetai nuo mokesčio už mokslą atleido, bet kambariui ir maistui pinigų reikėjo patiems susirasti. Kreipėmės į Lietuvos Pasiuntinį Šveicarijoje Ed. Turauską ir prašėme patarimo, ką daryti. Jis atsakė, kad pats padėti negali, bet rūpinsis, kad gautume stipendijas iš Amerikos lietuvių. Senoji Amerikos lietuvių karta - daugiausiai paprasti darbininkai - mus noriai parėmė. Universiteto registracijai Ed. Turauskas davė raštiškus patvirtinimus, kad stipendijas mes gausime

Konsulas p.S.Garbačiauskas gaudavo dolerius iš Amerikos ir čia, Šveicarijoje per seniūnus išdalindavo studentams. Berne

kurį laiką seniūno pareigas ėjau aš. Stipendija buvo nedidelė (studijų mėnesiais gaudavome po 200 SFr., per atostogas - nieko.), bet badauti nereikėjo. Tuo pačiu metu studijavę suomia gaudavo 500 SFr.

Jūs buvote vienas iš tų lietuvių, kurie 1948m. Berne suorganizavo Šveicarijos lietuvių sąjungos Berno skyrių. Kokius darbus nuveikė šis skyrius? Kokias ryškesnes asmenybes iš to laikotarpio Jūs prisimenate?

Iki Pasaulio Lietuvių Bendruomenės įsikūrimo stiprios Šveicarijos lietuvių sąjungos nebuvo. Žinoma, studentai palaikė ryšius, vasario 16-osios proga susirinkdavom dažniausiai Berne, aptardavom svarbiausius dalykus. 1948m. baigiau studijas, pradėjau dirbti, rašiau disertaciją. Taigi, buvau labai užsiėmęs.

Dr. J. Steponavičius, Dr. V. Dargužas ir Estijos Garbės konsulas Šveicarijoje H. Graf visada turi apie ką padiskutuoti

Bet pagal savo galimybes bendravau su Berno ir visos Šveicarijos lietuvių bendruomene.

Gera prisimenu Dr. Petrą Radvilą, Dr. A. Kušlį, buvusį Lietuvos Pasiuntinį Berne Ed. Turauską, buvusį Lietuvos Ministrą L. Prapuolenį, Dr. A. Gerutį su žmona. Vėliau prie mūsų prisijungė Šveicarijos diplomato Lietuvoje žmona Irena Kästli-Augevičiūtė ir kt.

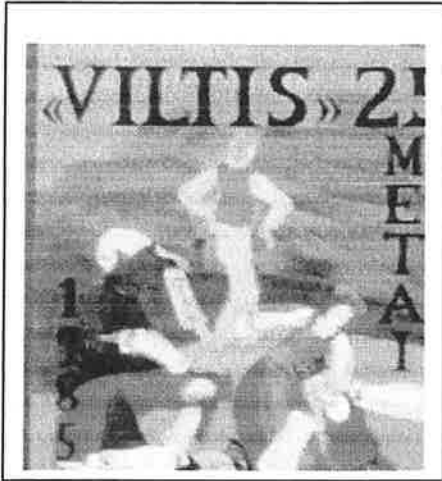
Džiaugiuosi, kad „Šveicarijos lietuvių žinios“ po 50 metų vėl prisikėlė gyvenimui. Linkiu kuo geriausios sėkmės.

Kalbėjosi ŠLB valdybos pirmininkė J. Vaitkevičienė

LIETUVIŠKO ŠOKIO SŪKURY

Susitikimas su viena iš vyriausių mūsų bendruomenės narių – Johana Stasiulienė

Tuo laiku, kai Lietuvos vardas visais būdais sovietų buvo trinamas iš pasaulio žemėlapių, reikėjo tą vardą gelbėti ir neleisti jam išnykti, pasakoti pasauliui, kad Lietuva buvo, kad turėjo savo kultūrą, kuri dar nėra mirusi. Bene daugiausia sumanumo, jėgų ir meilės tam tikslui įdėjo lietuvaitė, tautiškų šokių mokytoja iš Šakių.

Dailininkės J. Katiliūtės 1985 m. sukurta šokių ratelio emblema

„ Mes visi po karo buvom labai susirūpinę Lietuvos likimu. Visi kažką pagal savo jėgas darė. Atsitiktinai sužinojau, kad čekai turi savo tautinių šokių ratelį. Tuomet ir pagalvojau, o kodėl mes, lietuviai, negalėtume susiburti? Iš pradžių atrodė, kad tai įgyvendinti neįmanoma, nes mūsų, jaunų ir šokančių, buvo nedaug. O kodėl gi mūsų tautinių šokių negalėtų šokti šveicarai? Pradėjome agituoti Ciuricho universiteto, ETH studentus, savo draugus ir gerus pažįstamus. Niekada neužmiršiu to džiaugsmo, kurį išgyvenom, kai buvo sušokti pirmieji šokiai. Taip pat neužsimiršta ir vargai bei rūpesčiai. Reikėjo stengtis suburti kolektyvą, rūpintis rūbais. Dalį rūbų atsiųsdavo iš Lietuvos, daug siuvome ir siuvinėjome patys. Viskam reikėjo lėšų, o jų nebuvo. Ratelio išlaikymui atiduodavau ne tik visą savo atlyginimą, bet ir širdį... Turėjau turtinę draugą šveicarą, kuris man piršosi, bet jam nepatiko toks mano aukojimasis šokiams. Kartą jis taip ir pasakė, kad, kai aš jo būsiu, tam aukotis neleis. Nesutikau tekėti, nes žinojau, kad be savo šokėjų ir šokių negalėsiu gyventi...Mano šokėjų ratelis gyvavo 30 metų! Šokome visoje

- Ponia Johana, kaip Jums atėjo idėja kurti lietuviškų tautinių šokių ratelį?

J. Stasiulienė su šokėjais. 1985 m.

Šveicarijoje, Italijoje, Austrijoje, Vokietijoje...Tai buvo neužmirštamai prasmingi metai, dėl kurių buvo verta gyventi.“

J. Stasiulienę spalio mėnesį aplankė A. Gageckienė ir J. Vaitkevičienė

Kai kurie p.Johanos šokėjai, dabar jau irgi garbingo amžiaus sulaukę, nepamiršta savo mokytojos. Aplanko ją, pasidalina prisiminimais, likusiais brangiais abiem tautoms: šveicarams ir lietuviams.

Pokalbis su Šveicarijos lietuvių bendruomenės valdybos pirmininke

Janina Survilaite - Vaitkevičienė

Kaip atrodo ŠLB šiandien?

ŠLB niekada nebuvo gausi. Per paskutinį dešimtmetį padidėjo daugiau negu penkis kartus. Šiandien mūsų yra apie pusantro šimto. Maždaug 80% sudaro jaunimas. Tai studentai, jauni specialistai bei atitekėjusios lietuvaitės.

Kaip bendrauja trys lietuvių kartos bendruomenėje? Ar nebūna nesutarimų tarp senbuvų ir neseniai atvykusių?

Sutariame tikrai gerai. Vyriausioji Šveicarijos lietuvių karta visus atvykusius sutinka labai geranoriškai. Prieš tris metus pasikeitė bendruomenės valdyba. Atėjo nauji žmonės. Senieji nenusivylė naujos valdybos darbu. Galiu pacituoti ilgametės bendruomenės išdininkės ir sekretorės Irenos Kaestli-Augevičiūtės atsiliepimą apie mūsų Vasario 16-osios renginį: „Noriu jums pareikšti padėką už taip gerai ir turiningai pravestą Vasario 16-osios minėjimą. Viskas buvo su meile paruošta, ir naujieji bendruomenės parodė, ką jie gali. Malonu, kad liko dviasia, ir srovė teka toliau. Ačiū“. Toks ponios Irenos mūsų darbo įvertinimas ypač brangus ir reikšmingas.

Nors mūsų jaunieji nariai labai užimti: studijos, darbas, naujų specialybių įsigijimas, vaikučių gimdymas ir auginimas ir t.t. Jie suranda laiko dalyvauti bendruomenės renginiuose, padeda juos organizuoti. Pačiais geriausiai žodžiais norėčiau paminėti Ciuricho universiteto studentę Gražiną Staniūtę-Hagopian, doktorantus Dainių Perednį ir Algį Žiogą, teisės studentę Neringą Gražinytę, anglų kalbos mokytoją Jūratę Caspersen, pianistę Neringą Balnytę, Jurgą Ruesch, Dianą Brunner, neseniai iš Vokietijos persikėlusią Rūtą Zimmermann ir kt.

Kaip sekasi lietuviams Šveicarijoje? Ar atsiranda kokių nors problemų, dėl kurių reiktų kreiptis į Šveicarijos LB valdybą?

Žmonės visada turi problemų ypač gyvenant svetimam krašte. Bet, reikia pasakyti, kad mūsų jaunieji yra išsilavinę, protingi ir savarankiški. Jie su asmeninėmis problemomis susitvarko patys. Kas kita yra mums visiems, čia pasilikusiems, kai pats mūsų likimas tampa pačia didžiausia problema. Šveicarai nesupranta, jog ne mūsų kaltė, kad praėjusio amžiaus vidury ekonominiame, politiniame, kultūriniame Europos žemėlapyje neliko mums vietos. Todėl mes turime aiškinti ir aiškintis, kas mes tokie ir kodėl esame, lyg neturėtume iš vis teisės kažkur gyventi. Prieš dešimtmetį net patys didžiausi politikai klausdavo mūsų, ką mes duosime pasauliui, kai būsime laisvi? Iš tikrųjų, ką mes galime duoti, jei mūsų naudingos iškasenos – tik protėvių kaulai, kurių, išskyrus mus pačius niekam nereikia. Lietuvos ir Šveicarijos likimai labai skirtingi. Gyvendami čia, mes visų pirma turime suprasti, kad gyvename ypatingame krašte, kuris šimtmečiais išliko vientisas, nemindomas svetimų, neokupuotas. Todėl šiandien garbingai stovi šalia pačių galingiausių ir didžiausių pasaulio valstybių. Mūsų Tėvynė per šimtmečius naikinta, okupuota ir žeminta svetimųjų net už tūkstančio kilometrų kasdien primins savo kančias, ir mes visada alsuosime jos skaudžiu paveldu. Gražu, kad mes sugebame vienas kitą pastiprinti paguosti, padėti.

O kaip su Šveicarijos lietuvių bendruomenės istorijos rašymu? Ar turėsime kada išsamią ŠLB istoriją?

Praėjusių metų pabaigoje gavome laišką – kreipimąsi į visas pasaulio lietuvių bendruomenes kuo greičiau pateikti savo bendruomenių gyvavimo aprašymus ruošiamai knygai „Pasaulio lietuvių bendruomenės“. Neatsiliepti į kreipimąsi negalėjome. Kažkas turėjo to darbo imtis ir kuo greičiau. Darbas nebuvo lengvas, nes ŠLB neišsaugojo jokių bendruomenės dokumentų, archyvų. Kreipiausi į visus vyriausiosios kartos atstovus, prašydama žodinės, rašytinės, dokumentinės pagalbos. Dauguma reagavo labai geranoriškai: rausėsi po savo archyvus, albumus, atgaminėjo savo atmintyje jau užmirštus dalykus, siuntė man. Susipažinusi su atsižusta medžiaga, džiaugiausi, kad visa tai pradėta pačiu laiku, kad dar gyvi žmonės, kurie gali pateikti brangių mums visiems dalykų, kuriems jau nebus lemta pražūti. Leidybinei knygai „Pasaulio lietuvių bendruomenės“ komisijai gegužės mėnesį atiduotas mūsų bendruomenės gyvavimo aprašymas.

Taigi ŠLB istorija rašoma toliau. Turime sumanymų atcity ŠLB istoriją išleisti atskira knyga.

Kaip besusklostytų mūsų gyvenimas svetimam krašte, kokius darbus benuveiktume – visada liksime sujungti su savo Tėvyne, jos problemomis. Iš mūsų pergyvenimų ir netekčių, mūsų džiaugsmų, mūsų darbų ir rūpesčių gims vis nauji istorijos puslapiai.

Kokie yra Šveicarijos LB dabarties ir ateities planai?

Svarbiausias mūsų uždavinys, palaikyti ryšius su Lietuva ir Pasaulio LB, suburti Šveicarijoje gyvenančius lietuvius, padėti integruotis, išlaikyti lietuviybę. Visada bus reikalinga gerai organizuota bendruomenė, turinti tvirtus ryšius su vietiniais žmonėmis ir šveicarų organizacijomis. Pastaruoju metu džiugina ir teikia daug vilčių tvirtėjantys ryšiai su „Handelskammer Schweiz-Baltikum“, „Schweizer – Baltische Hilfskomitee“. Manau, kad mūsų bendruomenė ir ateityje bus pajėgi atlikti daug naudingų darbų.

Kalbėjosi su pirmininke redaktorė B. Gujter

Nuotraukoje: Jurga Ruesch prašo J. Kunčino autografo

Czeslovas Miloszas kalbėjo, kad jo gimtojoj Lietuvoj literatūra skaitoma kitaip nei Vakarų kraštuose. Kultūra ir menas dėl istorinių bei vidinių aplinkybių čia kuriama kitaip. Dažnai tautos dėmesys būdavo sutelkiamas ne į prekybą, ne į ūkį, o į raštiją.

Iš archyvų matyti, kaip lietuvišką knygą brangino pokario pabėgėliai. 1953 m. Šveicariją iš Lietuvos pasiekusių knygų sąrašė yra tokia literatūra: Lietuvių* poezijos antologija, Valančiaus raštai, K. Bradūno eilėraščiai, Vydūno, A. Maceinos, prof. Skardžiaus darbai ir kt.

Nemažai knygos mylėtojų yra ir ŠLB šiuo metu.. Š. m. kovo mėnesį .J. Caspersen iniciatyva buvo įkurtas Knygos klubas, kurio pirmajame susirinkime dalyvavo rašytojas Jurgis Kunčinas. Jis supažindino klubo narius su dabartinės lietuvių literatūros padėtimi . Birželio 1 dieną klube įvyko rašytojo kūrybos vakaras, kuriame pagrindinį pranešimą „ Moderni individualios sąmonės apraiška“ skaitė Jurga Ruesch.

Moderni individualios sąmonės apraiška, arba susitikimas su rašytoju Jurgiu Kunčiniu

Kiekviena tauta yra stipri ir nepažeidžiama tol, kol ji nepamiršta savo šaknų, prisimena ir puoselėja savo kultūrą. Kultūrai priklauso ir literatūra. Literatūroje - kaip ir gyvenime - yra laikas mąstyti, laikas kalbėti , ir laikas veikti. Nuo kitų žmogaus dalyvavimo istorijoje būdų literatūra skiriasi tuo, kad ir mintį , ir veiksmą išreiškia meniniu žodžiu, kuris pasiekia žmones ir tolimiausiuose žemės kampeliuose. Tokios minties vedami mes ir susitikome birželio 1 dieną aptarti ir padiskutuoti apie Jurgio Kunčino naują romaną “ Kasdien į karą” bei satyrų knygą”Laisvė yra brangi”. Rašytojas dalyvavęs mūsų diskusijoje .buvo sužavėtas Šveicarijoje gyvenančių lietuvių entuziazmu, domejimuosi Lietuvoje gyvenančių rašytojų kūriniais, nors jo avangardiškas knygų pasaulis ir susidūrė su kritiška kai kurių klubo narių

nuomone.

Mano manymu avangardizmo vertybės yra labai specifinės. Mesti iššūkį tradicijoms, pademonstruoti naujas viliojančias meno galimybes, išjudinti evoliuciją, užmegsti

kitonišką kontaktą su publika - visa tai, pasitarnauja giluminiam vystymuisi. Nors J.Kunčino pavaizduota tikrovė nėra patraukli ar žavi. Satyrų knygoje „Laisvė yra brangi“ bjaurasties elementai pabrėžia ribą tarp svajonės ir realybės, tačiau jie nėra atsitiktiniai - tai šios realybės specifinės ypatybės. Kita vertus yra būdinga ir tai, jog rašytojas kalba daugiau apie paviršutines susvetimejusios visuomenės apraiškas, stengdamasis išlaikyti deramą pusiausvyrą tarp optimistinių ir pesimistinių išvadų. Čia vaizdinės detalės interpretuojamos kaip prasmės ženklai, o daiktai - kaip moralinės vertybės. Intensyvi žmonių santykių, mąstysenos, papročių ir konfliktų žvalgyba. Tai tarpžmoginės komunikacijos tipas, kuriam rūpi nebe jausmų išraiška, nebe grožio ieškojimas, bet tiesos išsakymas. Abiejose knygose vyrauja laisvės, mirties, susvetimėjimo ir meilės tematika. Tiek satyrų knygoje „Laisvė yra brangi“ , tiek satyriniame romane (aš drįstu jį taip vadinti) „Kasdien į karą“, herojai juda uždaroje, tiek savo sukurtoje, tiek aplinkybių lemiamoje erdvėje tinkamoje imituoti pragarą ir iš kurios panorėjęs negali išeiti. Šiai erdvei yra būdinga stazė, įkyrėjęs kartojimasis, priverčiantis herojus nuklysti į savo praeitį. Kadangi knygose vaizduojama visuomenės moralinės intergracijos krizė, šokiruojantys žodžiai bei keiksmazodžiai įvairiomis kalbomis, vadinu knygas avangardinėmis.

Laisvės idėja yra graži, tačiau nežinojimas kaip ją plėtoti, iššaukia vidinį konfliktą, tiek visuomenėje, tiek atskirame individe. Romane “Kasdien į karą” vaizduojamas personažas yra analitikas, siekiantis prisikasti iki archetipinių determinančių, lemiančių individo orientaciją pasaulyje. Jis ieško dvasinės nedermės ir susvetimėjimo priežastčių, plėtoja asmenybės dvilypumo monologą. Skaitant šias knygas, apima keista nuojauta, kad personažam kasdienis gyvenimas atrodo panašus į klaidų labirintą, kur už kiekvieno posūkio laukia dygliuota užtvara ar paslėpta duobė. Menki buities nesklandumai kaip mat virsta į būties problemas, kurios kelia stresinę būseną ir skausmingas refleksijas. Tai kartu ir savo menkumo suvokimo pojūtis, kai nebeįmanoma asmenybės harmonija, kuri padėtų priešintis svetimo pasaulio spaudimui, nuo kurio vienintelis išsivadavimas yra mirtis.

Didelį vaidmenį , demaskuojant apgaulingus ideologinius stereotipus, varžančius dvasios gyvastingumą ir intelekto energiją, suvaidino skepsis ir ironija. Parodija išlukštėna svetimybių (šiuo atveju ideologinių ir kalbinių) turinį, parodo “naujagalbės” neadekvatumą gyvai minčiai. Paradoksas, kaip pasaulio suvokimo būdas, ir kartu artėjantis link nihilizmo susvetimejusio pasaulio reflektavimas yra svarbi mūsų amžiaus mąstysenos dimensija ..

***

Š. m. lapkričio 23 d. Knygos klube įvyko rašytojo R. Granausko kūrybos aptarimas. Pranešimą “ R.Granauskas – dabartinės lietuvių literatūros kontekste” skaitė J.Ruesch. Prisiminimais iš susitikimų su rašytoju pasidalino A. Kurmanavičienė, pasisakė J. Vaitkevičienė, . J. Caspersen ir kiti.

Kitas Knygos klubo susirinkimas įvyks 2002m. kovo mėnesį.

Norintys dalyvauti Knygos klube arba įsigyti naujų knygų iš Lietuvos, pageidavimus gali siųsti Jūratei Caspersen : jurate@caspersen.ch

STUDENTAI IR...

„Aš noriu sugebėti groti viską... ir pasakyti apie kūrinį, kad jis per sunkus man labai nemalonu. Muziko profesijoje negalima būti vangiam, reikia pačiam stvertis iniciatyvos“ - sako atkakli, talentinga lietuvaitė, Lietuvoje gerai žinomų muzikų dukra Eugenija Kuprytė., treči metai tęsianti studijas Winterthuro konservatorijoje.

„Šveicarijos lietuvių žinios“ pateikė jai tris klausimus.

1. Kas ir kada paskatino Tave tolimesnėms studijoms Winterthure?
2. Kas dar iš Lietuvos studijuoja kartu su Tavim? Kaip jiems sekasi?
3. Prieš porą metų laikraščio „BLICK“ straipsnyje „Prasmingi garsai“ Tave apibūdino, kaip „kryptingą atlikėją, kylančią naujojo tūkstantmečio žvaigždę“. Mes visi tuo labai didžiavomės ir džiaugėmės. Tokiam vardui pateisinti reikia įdėti daug darbo ir širdies. Kaip Tau sekasi?

. Baigusi du kursus Lietuvos muzikos Akademijoje, 1995 m. atvažiavau į Tarptautinius meistriskumo kursus pas prof. R. Buchbinder Ciūriche. Kursai truko dvi savaites, buvo labai įdomūs ir naudingi. Kasdien maždaug iki pietų vykdavo užsiėmimai, po to pasiruošimas kitos dienos kursams, na, o vakaro laiką skyrėme pažinčiai su Šveicarija Kursuose dalyvavo jauni muzikai iš įvairių šalių. Su dauguma jų palaikau ryšius iki šiol. Būtent, tada pirmą kartą ir kilo mintis, baigus bakalauro studijas Lietuvos muzikos akademijoje, studijas toliau tęsti Šveicarijoje. Kursuose susidragavau su pianiste iš Gruzijos Tamriko, kuri jau tada pasiliko studijuoti Ciūriche. Susirašinėjome. Kai 1997 m. atvažiavau į Meistriskumo kursus Liucernoje, mes vėl susitikome. Ji supažindino mane su savo tuometiniu dėstytoju Hans – Jürg Strub, kuriam aš turėjau progą

pagroti. Jis man pasiūlė stoti pas jį mokytis. 1998 m. buvo paskelbtas konkursas dviem Valstybinėms Šveicarijos stipendijoms Baltijos šalių studentams. Laimėjusi šią stipendiją ir sėkmingai išlaikiusi stojamuosius egzaminus, atvažiavau tęsti studijų Winterthuro – Ciūricho Aukštojoje muzikos mokykloje. Na, o šių metų birželio mėnesį įvyko mano „Konzert – diplom“ koncertas. Dėkoju visiems ŠLB nariams, kurie buvo atėję paklausti mano grojimo.

Winterthure mokosi dar du lietuviai. Fortepijono studijas pas prof. K. Ščerbakovą sėkmingai tęsia Tomas Daukantas (Lietuvos Muzikos akademijoje baigęs prof. O. Šteinberg fortepijono klasę) ir Vilija Poškutė (studijavusi pas doc. L. Drašutienę)

Bet kurioje veikloje norint ko nors pasiekti, reikia daug ir iš širdies dirbti. Manau, kad kiekvienas žmogus, kuris dirba širdžiai mielą darbą, stengiasi jį atlikti kuo geriau, kad liktų patenkintas savimi ir savo darbo rezultatais. Jei tai džiugina kitus – teikia dar daugiau pasitenkinimo. Na, o jei dar kažkas ir didžiuojasi – ar gali būti didesnis atpildas už įdėtą darbą?

JAUNI SPECIALISTAI ŠVEICARIJOJE

Paskutiniai metai buvo labai sėkmingi informacinių technologijų specialistams. Daugelis Europos valstybių nutarė leisti užsienio specialistams padirbėti firmose, kurioms trūksta atitinkamos kvalifikacijos darbuotojų. Tuo pasinaudojo ir septyni informatikos specialistai. Aleksas Belogonovas, Vilius Zabulionis, Saulius Vosylius, Žilvinas Katkus, Darius Krasauskas bei Eglė ir Audrius Dranevičiai. Jie atvyko dirbti ir gyventi į Šveicariją. Čia pateko skirtingais keliais. Darius įsidarbino asmeninių kontaktų dėka, Aleksas ir Vilius perėjo iš Lietuvos ABB į Šveicarijos ABB Badene, o likusieji (Audrius, Eglė, Saulius ir Žilvinas) atsiliepė į skelbimą internete ir buvo įdarbinti padedant šveicarų kompiuterinių mokslų specialistus įdarbinančiai firmai „CBA“, (Computer Brainware Advisors“. Visi gavo legalius darbus, leidimus gyventi Šveicarijoje ne tik jiems patiems, bet ir jų šeimoms.

Šveicarija tikrai graži šalis, ir nė vienas negali skųstis gyvenimu. Kartais pasiilgsti Lietuvos lygumų, Baltijos jūros, brangių artimųjų ir darugų, likusių Lietuvoje. Bet čia atsiveria galimybės susipažinti su žmonėmis iš įvairių pasaulio vietų, aplankyti kaimynines šalis, pasisemti patirties ne tik savo profesinėje srityje.

Trumpos pažinties su informatikų grupele iš Lietuvos pabaigai Viliaus Zabulionio atsakymas į klausimą, ar jam patinka čia gyventi, kiek ilgai ketina pasilikti Šveicarijoje, ir kuo jis nepatenkintas šioje šalyje.

„Šveicarijoje man labai patinka. Neslėpsiu, kad važiuoti čia paskatino noras daugiau uždirbti, tačiau pabuvęs ilgiau supratau, kad čia gyventi man patinka. Kada grįšim į Lietuvą – dar nežinau. Tikrai ne anksčiau, nei po dviejų metų. Mano žmona Sonata įstojo į St. Galeno universitetą, tarptautinio verslo vadybos magistratūrą. Jos mokslai užtruks dar porą metų, todėl dabar dar tikrai anksti galvoti apie grįžimą. Kas blogai?

Parduotuvės per trumpai dirba.“

Eglė D.

Atvežė bernelis svetimon šalelėn

Kaip Tavo žvilgsnis degina, kaip
kaip gniaužia kvapą ir kaip stingdo kraują...
Mintis sujaukia... Ir nebepaleidžia
Akių gelmė skandinti nesiliauja...

Nebežinau, kur vakaras, kur rytas,
kas juoda, o kas balta (ar žinojau?)
pasaulis mano, logika pagrįstas,
mirksniu subyra, egzistuoti nustoja.

Kaip viskas sena, ir kaip skaudžiai nauja
Tas protrūkis jausmų, kurian patekom...
Nebelaikyki, leisk sugrįžt, maldauju,
atgal į saugų ir banalų „VAKAR“...

Susipažinkite – tai Laura Richner, ištėkėjusi už šveicaro.
Laura yra aktyvi „Knygos klubo“ narė rašo labai
nuoširdžius, moteriškus eilėraščius. Jos dukrytei Mišelei
3 metukai. Ji gražiai dainuoja lietuviškai savo lėlytėms
lopšines, kurias išmokė mamytė. Paklausta, kodėl su
žaisliukais ji dažniausiai kalbasi lietuviškai, atsako, kad
taip žaisliukai ją geriau supranta

Upė be vandens
Kapas be akmens
Aš sužvarbęs paukštis
Vienišo rudens

Paukštis be sparnų
Naktys be sapnų
Kas mane sušildys
Po aitrių šalnų

Smilga pakirsta
Širdis sužeista
Duok man lašą meilės
Atgaivink mane

Duoki man vilties
Šviesą ateities
Artumos ilgiuosi
Ir stipraus peties

Ilgesys nakčia
Kris aistra saldžia
Gal tai mano siela
Beldžias į tavo

Tai buvo prieš 5 metus. Gruodžio 3 – osios niekad napamiršiu. Visą šaltą gruodžio dieną pralaukiau vizos Šveicarijos ambasadoje Rygoje. Kitą dieną turėjo vykti mano vestuvės Šveicarijoje, o man vizos duoti

Mano būsimas vyras siuntinėjo faksus, kurių naujų ir naujų ambasadoriui ir tikino jį, kad būsimoji žmona turi būtinai minutėms prieš ambasados uždarymą buvau labai šiltai progą. Taip aš atsiradau čia, Šveicarijoje. Pirmieji metai mokiausi slaugymo mokykloje. Turėjau viską pradėti iš patinka. Turiu gerą darbą, į kurį noriu eiti, ir gražius namus, į daugelio pasaulio šalių: Indijos, Peru, Tuniso, Graikijos, Lietuvoje. Kelionės – mano aistra. Ji dabar išsipildė. Su senąja galimybė, tačiau tuos, kuriuos tenka dažniau matyti, labai Ruth Hofer – daktaro Dargužo žmona. Ji be galo pamilusi kiekvieną lietuvi, čia atvykusį ir Lietuvoje gyvenantį. Ponia duoną lietuviškai stengėsi pramokti, kad galėtų artimiau Lietuvai, kiek sugebėjo p. Ruth man neužtektų ir dviejų Gageckiene. Nors jai netoli 80 – ties, bet su galima pakalbėti Džiaugiuosi, kad esu čia, tarp labai mielų žmonių, ir kuris nuoširdžiai bendrauja su lietuvių bendruomene, visada pasiruošęs padėti Lietuvai

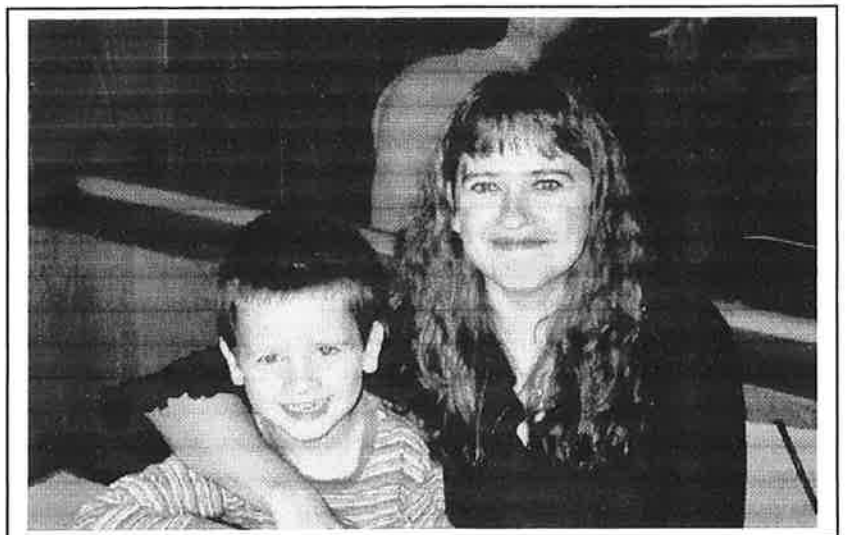

Vilija Bühler

nenorėjo. -
reikalavo ambasada. Jis keletą kartų skambino atvykti, nes rytoj vestuvės... Tik likus kelioms Šveicarijos ambasadoriaus pasveikinta Vestuvių buvo sunkūs: mokiausi kalbą, dirbau senelių namuose, naujo, nors lietuviškų diplomų jau turėjau. Čia man kuriuos norisi sugrįžti. Susiradau daug draugų iš Ispanijos. Palaikau ryšius su draugais Šveicarijos lietuvių karta artimiau pabendrauti neturiu gerbiu ir vertinu. Gražiausiu pavyzdžiu man yra ponia Lietuvą, savo vyro Tėvynę. Rūpinasi ir globoja Ruth žino kaip auginti rūtas, iškepti lietuvišką bendrauti su vyro artimaisiais. Tiek gero padaryti gyvenimų. Mielai pabendrauju su p. Angele įvairiausiomis temomis, kaip su savo bendraamžė. didžiuojusi savo vyrą,

Šveicarijoje aš jau 6 metai. Su šveicaru vyru auginame 4 metų sūnų. Su Domuku kalbu tik lietuviškai, o mano vyras – vokiškai. Dabar jis gerai kalba abiem kalbom. Net tėvelį mėgina išmokyti lietuviškai. Kad suprastų, ką mudu kalbame... Kasmet su Domuku važiuojame į Lietuvą, ir ten jis susikalba su seneliais ir giminėmis. Net draugų susirado, kuriuos pamoko vokiškai..... Aš visada žavėjauosi žmonėmis, mokačiais daug kalbų. Todėl labai džiaugiuosi, kad mano keturmetis sūnus jau dviem kalbom kalba
Visa šeima mielai dalyvaujame lietuvių bendruomenės Renginiuose

Dainora Küng su Domuku

*...Šoka vėl žiogai po joninių papartį,
juokias saulė metų zenite...*

Linksmas joninių vakarėlis š. m. birželio 23 d. įvyko prie Ciūricho ežero. Vakarelių Irvlavimo klube suorganizavo Gražina Hagopian, o skanius šašlykus pagamino Rūta Zimmermann. Dėkajame, ir iki pasimatymo kitą birželį.

Jau antri metai, kai mūsų bendruomenės mažuosius aplanko lietuviškas Kalėdų Senelis. Būrelis įvairaus amžiaus mažųjų kartu su tėveliais smagiai sukasi bendrame ratelyje apie kalėdinę eglutę. Ne visi mūsų mažieji kalba lietuviškai, bet didelės pastangos padeklamuoti lietuvišką kalėdinį eilėraščių, ar padainuoti dainelę visada apdovanojamos Kalėdų Senelio dovanėlėmis ir palinkėjimais. Mūsų šventės svečiai suvažiuoja iš įvairių Šveicarijos kantonų. Manome, kad šis kalėdinis suėjimas jau tampa tradiciniu. Mums, jaunoms mamoms iš Lietuvos, nėra taip lengva puoselėti lietuvišką mišrioje

šeimose, todėl kolektyvinės lietuviškos šventės tampa maloniu įvykiu ir mažiems, ir suaugusiems. Ypač, kai stalas pasipuošia lietuviškomis vėliavėlėmis, lietuviškais patiekalais, ir kai suskamba seniai dainuota lietuviška daina.

Jūratė Caspersen

Šiomet dr. S. Zmuidzinus buvo pakviestas dalyvauti Pietų Indijos Cochin mieste vykusioje Azijos bei Indijos ortodontų konferencijoje. Ten skaitė pagrindinį pranešimą, kuris buvo ypatingai įvertintas ir apdovanotas Garbės pažymėjimu..

2001 m. balandžio 7 dieną Ciūricho universiteto auloje habilituotas daktaras, Ciūricho universiteto privatus docentas Juozas Kurmanavičius skaitė paskaitą tema: „ Ultragarstinė diagnostika vakar, šiandien ir rytoj. Revoliucinis perversmas akušerijos istorijoje.“ Į paskaitą buvo pakviesti visi ŠLB nariai.

Pianistė Rita Žiedaitė Šveicarijoje yra žinoma, kaip rimtų kūrinių atlikėja, koncertų organizatorė, muzikos dėstytoja. Praėjusiais metais leidykla Tyto Alba išleido jos į lietuvių kalbą išverstą jaunos talentingos šveicarų rašytojos Zoe Jenny romaną „ Žiedadulkių kambarys „. Tai įdomus tarptautine sensacija tapęs lyriškas romanas apie merginą, patyrusią tėvų atstūmimo skausmą.

2001 m. lapkričio 11 d. Ciūrichė įvyko pianistų Vilijos Poškutės ir Tomo Daukanto koncertas. A. Bühler nuotraukoje jie su savo globėja LR Garbės konsule Marina Condrau. Ponia M. Condrau globoja ne tik jaunosius muzikus.

„Lietuvą myliu ir jai padedu savo Mamytės Onos Linderienės atminimui. Pagelbėjau įkurti Vilniuje Imunologijos institutą, Slaugos namams Lietuvoje įsigyti 400 elektrinių lovų., finansiškai parėmiau Kauno Dvasinę akademiją, išrūpinau ypatingai neturtingiems nemokamą šildymą“ – nuoširdžiai pasakoja p. M. Condrau.

*****

2002 M. BIRŽELIO 5 D. 12 VAL. CIŪRICHO CENTRINĖJE

BIBLIOTEKOJE ĮVYKS LIETUVIŠKOS MUZIKOS
POPIETĖ.

DAINUOS SOLISTĖ

JUDITA LEITAITĖ (mecosopranas).

JAI AKOMPANUOS PIANISTĖ
RITA ŽIEDAITĖ

Lietuvos Respublikos nuolatinė misija prie Jungtinių tautų skyriaus Ženevoje

Atgavusi nepriklausomybę, Lietuva pradėjo įsitvirtinti pasaulio valstybių bendrijoje. Vienas svarbiausių žingsnių šia linkme buvo mūsų šalies įstojimas į Jungtinių tautų organizaciją. Tai įvyko 1991 metų rugsėjo 17 dieną, taigi visiškai neseniai paminėjome Lietuvos narystės Jungtinėse tautose dešimtmetį.

Siekdama pagerinti nuolatinis ryšius su Jungtinių tautų organizacija ir palaikyti tiesioginius Lietuvos ryšius su tarptautinėmis organizacijomis, kurių būstinės yra Šveicarijos konfederacijoje, 1992 metų lapkričio 1 dieną vyriausybė įsteigė Lietuvos Respublikos nuolatinę misiją prie Jungtinių tautų skyriaus Ženevoje. Iš pradžių tai buvo nedidelė diplomatinė atstovybė, kurioje dirbo tik 2 diplomatai. Tačiau greitai tapo aišku, kad 2 darbuotojai nesugebės susitvarkyti su nepaliaujamai didėjančia darbų apimtimi. Šiuo metu Lietuvos nuolatinė misija gerokai išaugusi: joje dirba 6 diplomatai. Artimiausiu metu, racionalizuojant misijos struktūrą, joje dirbs 5 diplomatai ir 2-3 techniniai darbuotojai.

Ženeva – vienas didžiausių pasaulio politikos centrų. Čia įsikūrę daugiau negu 100 tarptautinių organizacijų arba jų filialų. Suprantama, kad ir turėdama 5 diplomatus Lietuvos nuolatinė misija negali vienodai gerai atstovauti valstybei visose Ženevoje ir kituose Šveicarijos konfederacijos miestuose esančiose tarptautinėse organizacijose. Antra vertus, ne visos tarptautinės organizacijos Lietuvai yra vienodai svarbios. Taigi, atsižvelgiant į Lietuvos užsienio politikos svarbiausias kryptis, jos ekonominius, socialinius bei humanitarinius interesus, Lietuvos nuolatinei misijai Ženevoje tenka nustatyti savo veiklos prioritetus.

Politinių ir teisinių organizacijų tarpe Lietuvos nuolatinė misija daugiausia dėmesio skiria Jungtinių tautų skyriui Ženevoje, Tarparlamentinei sąjungai ir Tarptautinei teisės komisijai. Intensyvūs kontaktai su šiomis organizacijomis įgalina Lietuvą kartu su kitomis valstybėmis aktyviai dalyvauti svarbiausiuose įvairių sričių politiniuose renginiuose.

Svarbiausios Ženevoje esančios humanitarinės organizacijos – tai Jungtinių tautų Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro įstaiga, Jungtinių tautų Vyriausiojo pabėgėlių komisaro įstaiga, Tarptautinė migracijos organizacija, Tarptautinė raudonojo kryžiaus ir raudonojo pusmėnulio draugijų federacija. Bendradarbiavimas su šiomis organizacijomis leidžia Lietuvai prisidėti įvairiuose pasaulio regionuose sprendžiant aktualias žmogaus teisių bei humanitarines problemas.

Ženevoje įsikūrusios ekonominės tarptautinės organizacijos Lietuvai labai svarbios integruojant mūsų šalies ūkį į pasaulio ūkio sistemą bei perimant kitų valstybių patyrimą ekonomikos valdymo srityje. Šių organizacijų tarpe būtina paminėti Pasaulio prekybos organizaciją, Jungtinių tautų ekonominę komisiją Europai, Jungtinių tautų prekybos ir plėtros konferenciją bei Pasaulio ekonomikos forumą.

Lietuvai taip pat aktyviai veikia tokiose Ženevoje esančiose tarptautinėse organizacijose, kaip Pasaulio sveikatos organizacija, Tarptautinė darbo organizacija, Nusiginklavimo konferencija, Jungtinių tautų aplinkosaugos programa, Tarptautinė telekomunikacijų sąjunga ir Berne esančioje Pasaulio pašto sąjungoje.

Šalia atstovavimo Lietuvai Jungtinių tautų skyriuje Ženevoje, jos specializuotose agentūrose bei kitose Šveicarijos konfederacijoje esančiose tarptautinėse organizacijose, Lietuvos nuolatinė misija vykdo ir konsulines funkcijas. Jos svarbios ne tik teisiškai reglamentuojant užsieniečių vykimą į mūsų šalį, bet yra reikalingos Lietuvos piliečiams kuo laisviau keliauti po pasaulį. Vizų išdavimas užsienio piliečiams keliaujant į Lietuvą, dokumentų legalizavimas ir įvairūs notariniai veiksmai – tai labiausiai paplitusios konsulinės funkcijos. Lietuvos nuolatinėje misijoje dirbančiam konsuliui dažnai tenka tvarkyti LR pilietybės dokumentus, atlikti formalumus LR piliečiams Šveicarijoje praradus pasą ar kitus dokumentus, pakeitus pavardę, apskaityti santuoką ar gimimą, tvirtinti

sandorius, įgaliojimus bei testamentus. Konsulas taip pat gali išduoti paveldėjimo teisės liudijimą, priimti saugojimui pinigus, vertybinius popierius ir dokumentus. Konsulas yra pasiruošęs suteikti informaciją ir pagalbą Šveicarijoje gyvenantiems lietuvių bendruomenės nariams visais jiems rūpimais klausimais.

Lietuvos nuolatinė misija Ženevoje įsikūrusi tokiu adresu: 18, avenue du Bouchet, 1209 Genève. Mūsų telefonai: 022 734 5101, 022 7345260; faksas: 022 734 5070; elektroninio pašto adresas: mission.lithuania@ties.itu.int

Dr. Algimantas Rimkūnas

Lietuvos nuolatinis atstovas, ambasadorius

Įvykių kalendorius

● **2001 m. gegužės mėnesį** dvi Vilniaus universiteto bibliotekos darbuotojos : Rankraštytų skyriaus vedėja N. Šulgienė ir V. Bagdonavičienė visą savaitę darbavosi Tune dr. V. Dargužo archyvuose ir atrinkinėjo svarbius dokumentus, kurie turėtų papildyti VU bibliotekoje esantį dr. V. Dargužo asmens fondą F249.

Apie savo viešnagę Tune ir atliktą svarbų darbą rašoma straipsnyje „ Pas Vilniaus universiteto Garbės daktarą Šveicarijoje“, kuris paskelbtas žurnale „ Tarp knygų „ „ Reikia dėliaugtis, kad yra žmogus, kuris, turėdamas dvi brangias žemes, apie jas abi galvoja, joms abiem dirba ir su pagarba taria: „ Mano šeima ir aš esame Lietuvos ir Šveicarijos piliečiai“. O jo namai – tai tarsi lietuvių namai Šveicarijoje, kur sustoja pailsėti ir pavieniai lankytojai, ir pilni autobusai. Visi jie randa ne tik kerintį kalnų grožį, bet ir šių namų gyventojų dėmesį ir šilumą.“

● **2001 rugpjūčio 12 – 15 dienomis** Lenkijoje , Seinuose įvyko kasmetinis Pasaulio lietuvių bendruomenių kraštų pirmininkų suvažiavimas, kuriame dalyvavo ŠLB Valdybos pirmininkė J. Vaitkevičienė. Suvažiavime buvo aptarti svarbūs Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos, švietimo, NATO plėtros klausimai. Pastaruoju klausimu priimta rezoliucija. PLB Valdyba prašo visas lietuvių bendruomenes remti Lietuvos Valdovų rūmų atstatymą.

● **2001 spalio 15 dieną** Ciūriche įvyko „ Handelskammer Schweiz – Baltikum „ ataskaitinis susirinkimas, kuriame dalyvavo dr. V. Dargužas ir J. Vaitkevičienė. Estijos Garbės konsulas Šveicarijoje H. Graf perskaitė 2000 metų veiklos ataskaitą, pasidžiaugė pasiekimais, nurodė neišnaudotas galimybes ir supažindino su 2002 metų biudžetu. Dr. Max Schweizer supažindino su naujais projektais, kurie yra paskelbti internete www.swissbaltic.net

● **2001 m. lapkričio 21 – 24 dienomis** Ciūriche vyko 7 – asis Europos Kontrolierių susitikimas. Lietuvai atstovavo LR Seimo Kontrolierių įstaigos vadovė p. L. Kuodienė, kuriai talkininkavo ŠLB pirmininkė J. Vaitkevičienė

• 2001 m. lapkričio 17 – 25 dienomis

„Handelskammer Schweiz – Baltikum“ ir „Pro Baltikum“ kvietimu Šveicarijoje lankėsi Baltijos šalių universitetų rektoriai ir prorektoriai. Lietuvai atstovavo: Vilniaus Gedimino technikos universiteto rektorius E. Zavadskas, prorektorius R. Kačianauskas. Kauno Technikos universiteto rektorius R. Bansevicius, prorektoriai V. Ostasevičius ir P. Baršauskas. Šiaulių universiteto rektorius V. Laurutis. Su jais kartu dalyvavo ir Lietuvos TV atstovai R. Maskoliūnas ir A. Budrys. Ta proga surengtoje konferencijoje ir draugystės vakare Berne dalyvavo dr. V. Dargužas.

• Lietuvos Nuolatinė Misija prie Jungtinių Tautų skyriaus Ženevoje š. m. **gruodžio 1 dieną** organizavo neformalų Misijos ir konsulato darbuotojų ir ŠLB Valdybos susitikimą su Šveicarijoje besimokančiais ir dirbančiais tautiečiais. Susitikime dalyvavo apie 50 lietuvių, daugiausia studentų.

• Šiais metais „Handelskammer Schweiz – Baltikum“ iniciatyva lietuvių – vokiečių kalbomis išleista knyga „**Nuo Bodeno iki Lemano ežero**“, (Lietuvių rašytojų tekstai apie Šveicariją). Ižangos žodį parašė Šveicarijos Konfederacijos prezidentas Moritz Leuenberger. Skaitant šioje knygoje publikuojamus tekstus, vaizduojančius beveik mitinę Alpių šalį lietuvių rašytojų akimis, kyla nuojauta: Lietuva ir Šveicarija artimesnės viena kitai negu iki šiol manėme. Knygą galima įsigyti visuose Šveicarijos knygynuose.

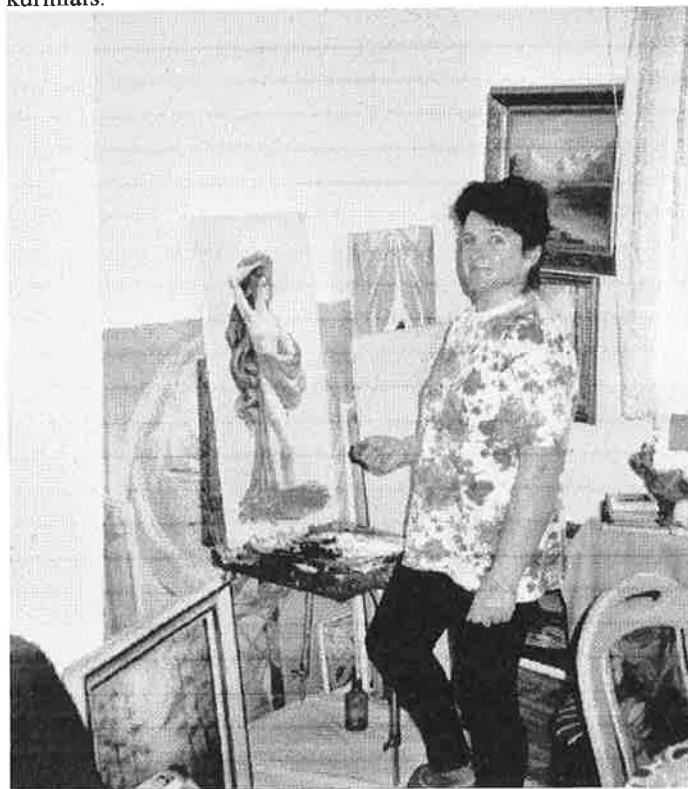
• Šiais metais Lietuvos dailininkas A. Šakalys sukūrė prof. J. Ereto atminimui pašto voką ir ženklą. Pagaliau Šveicarijos sūnaus ir Lietuvos patrioto prof. J. Ereto vardas bus įamžintas.

• Lietuvoje išleista knyga „**Viliaus Telio žemėje**“ Šveicarų pasakos, sakinės ir padavimai. Ši knyga supažindina su nuostabaus grožio ir savitos istorijos šalimi – Šveicarija. Ją sudaro padavimai apie vietas, vaizdeliai, istorinės sakinės apie šveicarų kovas su Austrijos landfogtais. Sakmėse ir padavimuose atsiskleidžia tipiškas šveicaro būdas – išdidumas, tvirtas, kaip Alpių kalnai, ir kartu romantiškas, kaip sunkiai pasiekiami aukštikalnių edelveisai.

LIETUVIŠKO STIKLO KELIAS Į ŠVEICARIJĄ

Jau kelinti metai šiam verslui daug jėgų ir širdies įdeda p. Irca Čaplikas. Lapkričio 23 d. **baltic design** centre susirinkome pasigėrėti naujais spalvoto lietuviško stiklo dailininkų kūriniais.

Ciūriche gyvenanti lietuvaite dailininkė Augenija Thormann ruošia savo 4 – ają darbų parodą Šveicarijoje. Paroda veiks **2002 m. sausio 11 – 27 dienomis** Glattbrugg – Opfikon Ort Museum (Dorfstrasse 32).

• **2002 vasario 15 – kovo 8 JT** rūmuose Ženevoje Lietuvos Nuolatinė Misija organizuoja Lietuvos dailininkų parodą. Parodą pristatys Vilniaus „Vartų“ galerija. Galėsime pamatyti ir mūsų mylimų tautiečių dailininkės J. Katiliūtės ir prof. G. Staniulio kūrinius.

Šveicarijos LB Valdyba nuoširdžiai sveikina
Dr. Alfonsą Kušlį 80 – ojo gimtadienio proga.
Džiaugiamės Jūsų gražiu Jubiliejumi ir linkime
dar daug gražių, sveikų metų!

SVEIKINAME SENĄ ŠLB BIČIULĮ PRELATĄ JONĄ
PETROŠIŲ, GYVENANTĮ PARYŽIUJE,
IŠSVENTINIMO Į KUNIGUS **50 – TIES METŲ**
JUBILIEJAUS IR JO **80 – OJO GIMTADIENIO**
PROGA.

SVEIKINAME
Ramunę Relienę ir **Algirdą Žiogą** šiais metais Ciūricho
universitete apgynusius mokslines disertacijas molekulines
ląstelės biologijos srityje,

Ireną Žuklienę sėkmingai baigusią Bazelio universitete
germanistikos studijas.

Vasario 16-osios šventė įvyks 2002m. vasario 17d. Ciūriche,
Kirchgasse 13, Helferei Grossmünster. **11 val. . Šv. Mišias laikys**
prof. kun. J. Juraitis. 12 val. 15 min. – iškilmingo susirinkimo
pradžią. Visus kviečiame atvykti su savo mėgstamais lietuviškais
valgiais ir gėrimais. (Kaip ir praėjusiais metais). Išsamesnę
informaciją galima gauti tel. 01/310 15 59 – Janina arba e-mail:
grazina@gmx.net

Mieli Tautiečiai!

Visi esate laukiami kiekvieno mėnesio (išskyrus liepos ir
gruodžio mėnesius) paskutinį penktadienį Ciūriche, Brunnenhof
restorane, Wehntalerstrasse 98 (stotelė „ Radio studio“, tel.
3162830). Renkamės apie 18.30 val.

IM MEMORIAM

Š. m. balandžio 27 d. Kreuzlingen, e mirė Liudgarda Kemeklytė – Schröder. Ji gimė 1924 m. Kaune. Su karo pabėgėlių banga 1945 m. pasiekė Šveicariją. Dvidešimt metų gyveno Italijoje. Viena lietuviškoje dvasioje išaugino 5 vaikus. L. Kemeklytė visada palaikė ryšius su Lietuva, skaitė lietuviškas knygas. Laidotuvių pamokslė katalikų kunigas pabrėžė, kad prisistatydama nepažįstamam žmogui, pirmiausia sakydavo: „Aš – lietuvė“

Atgaivintas „ ŠVEICARIJOS LIETUVIŲ ŽINIAS“ pavadiname neperiodiniu leidiniu. Bandysime išleisti pagal galimybes. Kviečiame aktyviai bendradarbiauti: pareikšti nuomonę, pastabas, rašyti informacijas, straipsnius, siųsti nuotraukas, piešinius. Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovaus ŠLB Valdybos nuomonei. Jei naudositės laikraščio informacija, maloniai prašome nurodyti šaltinį ir mums atsiųsti vieną leidinio egzempliorių.

Labai būtume dėkingi už aukas mūsų laikraščiu, kurias galite sųsti į bendruomenės sąskaitą: **Zürcher Kantonalbank**

8010 Zürich

3428-1. 134367.8 728

Litauische Gemeinschaft 8050 Zürich, su priedašu „ ŠLB ŽINIOMS „

Visų aukotojų pavardes skelbsime laikraštyje

Redaktorė – Birute Gujer, medžiagą surinko – Janina Vaitkevičienė, korektorė – stilistė – Jurga Ruesch
Redakcijos adresas: Furkastrasse 15, 8048 Zürich, e – mail : birute@bluewin.ch

“NACHRICHTEN DER LITAUISCHEN GEMEINSCHAFT IN DER SCHWEIZ”

DĖKOJAME

**Dr. V. Dargužui, A. Gageckienei, J. Katiliūtei,
Dr. J. Kušliui, N. Prielaidai, Dr. J. Steponavičiui** už
pateiktą vertingą archyvinę medžiagą Šveicarijos
LB istorijai

Mylintys ir skaitantys knygas gali užsisakyti Lietuvoje
leidžiamą žurnalą “ Knygų pasaulyje”
Žurnalo kaina: 6 mėnesiams – 12 Lt.
1 metams - 14 Lt.
Redakcijos adresas: Gedimino g. 10.
LT- 3000, Kaunas

Pinigus galima pervesti: AB “ Vilniaus bankas “Kauno
filiale Nr. 2700813, banko kodas 2601011766. Kvitą siųsti
adresu: Veiverių 20, LT – 3018 Kaunas
El. Paštas : litinter@kaunas.omnitel.net

BUTŲ NUOMOS UŽSIENIO TURISTAMS

Švarūs, moderniški butai Vilniaus senamiesčio centre. Išsami
informacija: [www. VilniusTravel.com](http://www.VilniusTravel.com)

ADRESAI, KURIUOS PRAVARTU ŽINOTI:

SWISS BALTIC. NET

Estija Latvija Lietuva

www.swissbaltic.net

Handelskammer Schweiz – Balticum

e- mail: baltic_chamber@bluewin.ch

www.baltics.ch

Schweizerisch – Baltisches Hilfskomitee

[http://www.oneline.ch / schwisschamber/SBH](http://www.oneline.ch/schwisschamber/SBH). Ht

